

Handläggare
Aida Hammami
Telefon: 08-50825182

Till
Socialnämnden
2023-09-26

Remiss av Promemorian - Fler verktyg i socialtjänsternas arbete för att förebygga brott och stärka skyddet för barn

Svar på remiss från kommunstyrelsen, Dnr Ks 2023/834

Förvaltningens förslag till beslut

Socialnämnden godkänner förvaltningens tjänsteutlåtande som svar på remissen av Promemorian - Fler verktyg i socialtjänsternas arbete för att förebygga brott och stärka skyddet för barn DS 2023:15.

Sammanfattning

Promemorian - Fler verktyg i socialtjänsterna arbete för att förbygga brott och stärka skyddet för barn handlar om socialtjänstens arbete med barn och om utökade möjligheter att inhämta och utbyta uppgifter inom socialtjänsten för att förebygga brott och stärka skyddet för barn.

Promemorian innefattar sex huvudområden:

1. om anmälningsskyldigheten vid kännedom om eller misstanke att ett barn far illa ska utökas till att omfatta fler myndigheter och yrkesgrupper än idag,
2. om det ska vara obligatoriskt för socialnämnder att återkoppla till den som omfattas av skyldigheten att göra en anmälan om oro för barn,
3. om socialnämndernas möjligheter att ta del av uppgifter ur misstanke- och belastningsregistren inom ramen för en barnavårdsutredning ska utvidgas,
4. om gallringsbestämmelserna i fråga om handlingar i barns personakter ska förlängas,
5. om möjligheterna till informationsutbyte mellan socialnämnder i olika kommuner behöver utvidgas i det brottsförebyggande arbetet med barn och unga,
6. samt behovet av att förbättra möjligheterna för socialnämnder att inhämta information vid utredning av barnets bästa när det gäller frågor om vårdnad om barn,

barns boende och barns rätt till umgänge med den förälder som barnet inte bor hos.

Utredningen redogör även för och analyserar de författningsförslag som Socialstyrelsen lämnat i rapporten *Att göra anmälningar som gäller barn sökbara - Rättsliga förutsättningar för personuppgiftsbehandling* mot andra möjligheter att göra anmälningar om oro för barn sökbara, samt att göra jämförelser med andra nordiska länder i frågan om registrering av anmälningar om oro för barn som inte leder till en utredning.

Socialförvaltningen i Stockholm Stad ställer sig positiv till utredningens förslag och hur dess utformning syftar till att förebygga brott och stärka skyddet för barn. Förslagen kommer delvis att inskränka det kommunala självstyret då det bl.a. föreslås att socialnämnderna ska återkoppla skriftligt vid inkommen anmälan om oro för barn, och inte som nu vara upp till socialnämnden att bedöma. Effekten av ett ska-krav kommer påverka socialsekreterares arbetssituation till det bättre genom att stärka samverkan med anmälningsskyldiga och öka tilliten till socialtjänsten. Förvaltningen saknar estimerade kostnader för kommunerna avseende personalresurser för den utökade administrationen, för implementeringen av nya arbetsätt samt utbildning som de angivna förslagen kommer att resultera i.

Förvaltningen föreslår att socialnämnden godkänner tjänsteutlåtandet som svar på kommunstyrelsens remiss av *Promemorian - Fler verktyg i socialtjänsternas arbete för att förebygga brott och stärka skyddet för barn, DS 2023:15*.

Bakgrund

Kommunstyrelsen har remitterat remissen av Promemorian - Fler verktyg i socialtjänsternas arbete för att förebygga brott och stärka skyddet för barn för besvarande till socialnämnden. Remissvaret ska vara kommunstyrelsen till handa senast den 17 oktober 2023. Övriga remissinstanser i Stockholms stad är Stadsledningskontoret, Bromma stadsdelsnämnd, Skarpnäck stadsdelsnämnd och Järva stadsdelsnämnd.

Ärendet

Regeringen beslutade den 4 februari 2022 att ge uppdrag åt en särskild utredare att biträda Socialdepartementet med att utreda utbyte och inhämtning av uppgifter i socialtjänsten för att förebygga brott och öka skyddet för barn.

1. Om anmälningsskyldigheten vid kännedom om eller misstanke att ett barn far illa enligt 14 kap. 1 § socialtjänstlagen (2001:453), SoL, ska utökas till att omfatta fler myndigheter och yrkesgrupper än idag.

Regleringen i 14 kap. 1 § första stycket SoL anger inledningsvis att myndigheter vars verksamhet berör barn och unga omfattas av anmälningsskyldigheten. Vilka myndigheter som avses framgår inte närmare av bestämmelsen. Nuvarande ordning innebär att det kan finnas verksamheter som inte vet om att de omfattas av anmälningsskyldigheten men också att verksamheter kan göra bedömningen att de omfattas av anmälningsskyldigheten trots att de inte gör det. Att en myndighet felaktigt bedömer att den inte omfattas av anmälningsskyldigheten kan leda till negativa följder eftersom en försummad anmälningsskyldighet kan föranleda straffrättsligt ansvar. En utebliven anmälan kan givetvis även få negativa följder för det barn vars situation, på grund av den uteblivna anmälan, inte kommer till ansvarig socialnämnds kännedom.

För att skapa förutsebarhet vad gäller frågan om vem som är anmälningsskyldig föreslår utredningen att de myndigheter och aktörer som är anmälningsskyldiga uttryckligen ska anges i 14 kap. 1 § SoL.

För att stärka skyddet för barn finns det ett behov av att fler samhällsaktörer omfattas av anmälningsskyldigheten. *Socialstyrelsens rapport om utredningar av vissa skador och dödsfall under åren 2018–2021* är ett exempel på att det är fler aktörer än bara de som i dag omfattas av anmälningsskyldigheten som kan få kännedom om eller misstänker att ett barn far illa. För att stärka skyddet för barn finns det därför ett behov av att dessa myndigheter, utan hinder av sekretess, också ska kunna anmäla oro för ett barn till en socialnämnd. Den allmänna rekommendationen i 14 kap. 1 c § SoL är då inte tillräcklig. En lagstadgad anmälningsskyldighet medför ett särskilt krav på den som får kännedom om eller misstänker att ett barn far illa.

2. Om det ska vara obligatoriskt för socialnämnder att återkoppla till den som enligt 14 kap. 1 § SoL omfattas av skyldigheten att göra en anmälan om oro för barn.

Dagens reglering innebär att det finns en möjlighet för socialnämnderna att på eget initiativ återkoppla till den som gjort en anmälan enligt 14 kap. 1 § SoL och att återkoppling, på begäran från den som gjort anmälan, ska ske. En förklaring till att återkoppling inte sker i den grad som förväntas av de som gjort anmälan är att det inte har begärts av den som anmält oro och att en socialnämnd inte har funnit skäl att på eget initiativ återkoppla. En annan förklaring till att återkoppling inte sker skulle kunna vara att den som har gjort anmälan inte omfattas av anmälningsskyldigheten och således inte heller har rätt till återkoppling. Utredningen påvisar att det även finns andra anledningar till att återkoppling inte sker även om den som gjort anmälan har begärt och har rätt till det,

exempelvis för att det saknas tid och resurser för att återkoppla, det är oklart till vem eller om återkopplingen ska göras, eller att det med hänsyn till omständigheterna bedöms vara olämpligt att återkoppla. Sammanfattningsvis kan det konstateras att det finns många enskilda och ibland samverkande anledningar till att återkoppling inte sker.

För att återkoppling till den som gjort anmälan ska göras i större utsträckning än i dag bör återkopplingen standardiseras samt ske skriftligen och i nära anslutning till att anmälan har gjorts. Utredningen föreslår därmed att socialnämnden skriftligen ska informera den som har gjort en anmälan om att en utredning har inletts, inte har inletts eller redan pågår och, om det inte finns synnerliga skäl, inom 14 dagar efter det att anmälan har inkommit.

3. Om socialnämndernas möjligheter att ta del av uppgifter ur misstanke- och belastningsregistren inom ramen för en utredning av om socialnämnden behöver ingripa till ett barns skydd eller stöd, ska utvidgas.

Socialnämnderna har ett långtgående ansvar och flertalet skyldigheter när det gäller barn, inte minst att skydda och ge stöd till de barn som far illa, misstänks fara illa eller riskerar att fara illa. När socialnämnder genomför en utredning av om den behöver ingripa till ett barns skydd eller stöd är det därför av betydelse att socialnämnderna kan samla in ett fullgott underlag för det beslut som sedan ska fattas. Detta för att barnet i fråga ska kunna erbjudas rätt stöd och skydd. Även om en utredning bör anpassas till varje situation och även om mer information än nödvändigt inte bör inhämtas under en utredning bedömer utredningen att det finns behov av att viss grundläggande information inhämtas i samtliga utredningar.

Uppgifter ur misstanke- och belastningsregistren är exempel på sådan information. Detta då de uppgifter som finns i dessa register är sådana att de kan bidra till att bekräfta, stärka alternativt dämpa en reell eller påtaglig oro för ett barn. Information som finns i misstanke- och belastningsregistren kan därmed, oavsett dess innehåll, få betydelse i samtliga ärenden. Genom förordningen om misstankeregister respektive förordningen om belastningsregister har regeringen bedömt att socialnämnder vid handläggning av vissa ärenden som rör barn och unga ska ha möjlighet att ta del av uppgifter ur misstanke- och belastningsregistren. Följden av detta blir att en förutsättning för möjlighet till inhämtande av uppgifter ur de nu aktuella registren, utöver vårdbehovets allvarlighetsgrad, blir beroende av om vårdnadshavarna samtycker till vården eller inte samtycker till den snarare än socialnämndernas behov av att ta del av informationen.

4. Om gallringsbestämmelserna i fråga om handlingar i barns personakter bör ändras och om den 70-åriga sekretes tiden för handlingar i barnakter ska förlängas.

Socialnämnderna behöver kunna ta del av samtliga anmälningar om oro som gjorts för ett barn på ett effektivt och rättssäkert sätt för att kunna utreda och tillgodose ett barns eventuella behov av skydd eller stöd. Samtliga anmälningar om oro för barn bör bli digitalt sökbara. När en anmälan om oro för ett barn inkommer till en socialnämnd bör en barnakt skapas, om en sådan inte redan finns för barnet. Utöver anmälan bör uppgifter om bedömningen av omedelbart skydd för barnet, förhandsbedömningen och beslutet i frågan om att inleda eller inte inleda en utredning dokumenteras i barnakten. Om samtliga anmälningar om oro för ett barn, oavsett om en utredning inleds eller inte inleds, blir en del av en barnakt kommer det bli möjligt att digitalt söka fram tidigare anmälningar om oro för barnet. Det kommer också bli möjligt att efter en sökning ta del av tidigare bedömningar som har gjorts av omedelbart skyddsbehov och under en förhandsbedömning. I en barnakt ska en anmälan om oro för barn, handlingar som har kommit in eller upprättats i samband med en anmälan eller upprättats i samband med en utredning inte gallras förrän 60 år efter barnets födelse.

Förutsättningarna för att inrätta ett nationellt register för barnakter bör utredas i särskild ordning. Om anmälningar om oro för ett barn som far illa, som inte lett till att socialnämnden inleder en utredning, inte ska föras in i en barnakt bör en sådan anmälan få föras in i ett sökbart sammanställningsregister i enlighet med vad Socialstyrelsen föreslagit i rapporten *Att göra anmälningar som gäller barn sökbara - Rättsliga förutsättningar för personuppgiftsbehandling*. Det bör råda samma gallringsfrist (70 år) för handlingarna i sammanställningsregistret som för handlingarna i en barnakt.

5. Om möjligheterna till informationsutbyte mellan socialnämnder i olika kommuner behöver utvidgas i det brottsförebyggande arbetet med barn och unga.

Utredningen föreslår att en myndighet inom socialtjänsten ska få lämna ut uppgifter som rör ett barn till en annan sådan myndighet i samma eller i en annan kommun om det finns risk för att barnet kommer att utöva eller utsättas för brottslig verksamhet samt ett utlämnande av uppgifterna kan antas bidra till att barnet inte far illa och utlämnandet bedöms vara till barnets bästa. Det avser situationer när barnet tillfälligt vistas i en annan kommun än den kommun som enligt 2 a kap. SoL är ansvarig för barnet samt situationer när barnet lämnar den kommun som är ansvarig enligt

2 a kap. SoL och ansvaret enligt samma kapitel övergår till en annan kommun (byte av bosättningskommun).

Att samverka och kommunöverskridande samarbete i det brottsförebyggande arbetet är nödvändigt för att kunna fullgöra det ansvar kommunerna har för barn och unga enligt SoL. Utifrån samverkan som möjliggörs genom att kunna lämna ut uppgifter i vissa fall kan samhället åstadkomma en hållbar och långsiktig struktur för det brottsförebyggande arbetet.

6. Behovet av att förbättra möjligheterna för socialnämnder att inhämta information vid utredning av barnets bästa när det gäller frågor om vårdnad om barn, barns boende och barns rätt till umgänge med den förälder som barnet inte bor hos.

Det finns ett behov av att socialnämnder kan få uppgifter från en referensperson utan samtycke från en vårdnadshavare för att på så sätt inhämta den information som behövs för att bedöma vad som är barnets bästa i frågor om vårdnad, boende eller umgänge.

Verksamheter som avses i skollagen (2010:800), SkoL, och som berör barn samt den som är anställd i sådan verksamhet och som har en uppgift som kan ha betydelse för bedömningen av en fråga om vårdnad, boende eller umgänge ska vara skyldiga att lämna sådana uppgifter på begäran av en socialnämnd som ska lämna upplysningar eller utföra en utredning enligt 6 kap. 19 eller 20 §§ föräldrabalken (1949:381), FB. Detsamma ska gälla när uppgifterna begärs av den som socialnämnden har utsett att utföra en utredning enligt 6 kap. 19 § FB.

När en socialnämnd på uppdrag av allmän domstol ska lämna upplysningar eller utföra en utredning i frågor om vårdnad, boende eller umgänge och sekretess gäller för uppgifter om var barnet eller en part har sin hemvist eller annars befinner sig ska den andre parten i målet eller ärendet inte ha rätt att ta del av uppgifter som innebär att de sekretesskyddade uppgifterna röjs. Begränsning av partsinsynen ska bara få gälla om det kan antas att det intresse som sekretessen ska skydda har företräde framför partens intresse av att ta del av uppgifterna.

Den som inom socialnämnden eller på uppdrag av socialnämnden har handlagt ett ärende om vårdnad, boende eller umgänge enligt 6 kap. 19 eller 20 §§ FB ska inte få höras som vittne om sådana uppgifter som en part på grund av begränsningar i partsinsynen inte har rätt att ta del av. Utan ett sådant frågeförbud finns en risk att socialnämnden ändå väljer att inte kontakta referenspersoner när sekretess gäller för var ett barn eller en part har sin hemvist eller annars befinner sig i syfte att undvika att som vittne behöva lämna ut uppgifter om en referensperson. Syftet med den föreslagna

bestämmelsen om begränsad partsinsyn skulle därmed inte få avsett genomslag.

Jämställdhetsanalys

Promemorians förslag avser alla barn, oavsett kön eller könsidentitet. Det är fundamentalt för att förslagen ska ha positiva effekter för jämställdheten. Minskad brottslighet liksom adekvata och tidiga insatser för barn kan också leda till att vissa destruktiva könsnormer, t.ex. föreställningar om att ”manlighet” är förknippat med våld och dominans försvagas. Förslagen utgör därmed en del i arbetet med det jämställdhetspolitiska målet att mäns våld mot kvinnor ska upphöra. De insatser socialtjänsten kan erbjuda barn som är i behov av skydd eller stöd bidrar också till att flickor och pojkar, ges mer likvärdiga möjligheter inom olika områden i livet. Ett arbete som syftar till att färre barn ska fara illa kan därför förväntas få positiva effekter för jämställdheten.

Barnrättsperspektiv

Utredningens uppdrag tar sin utgångspunkt i barns rättigheter och vikten av se och bemöta barn som egna rättighetsbärare, vilket innebär att barn är fullvärdiga människor med samma rättigheter som vuxna. I promemorian går det att utläsa tydliga avväganden för att beakta barns bästa samt skydd för den personliga integriteten för såväl barn som för vuxna. Barns skyddsbehov ska tillgodoses på ett likvärdigt sätt oavsett i vilken kommun barnen bor eller vistas i, förtroendet för socialtjänstens ska vidmakthållas och stärkas ytterligare samt att socialtjänsten ska ges bättre förutsättningar för att kunna tillgodose det.

Ärendets beredning

Ärendet har beretts vid socialförvaltningens avdelning för stadsövergripande sociala frågor. Förvaltningsgruppen har behandlat ärendet 20 september 2023. Rådet för funktionshinderfrågor har haft möjlighet att behandla ärendet 21 september 2023.

Förvaltningens synpunkter och förslag

Socialförvaltningen är positiv till promemorians förslag om att utvidga anmälningsskyldigheten till fler myndigheter för att säkerställa skydd och stöd för barn som far illa eller riskerar att fara illa. Föreslagna myndigheter bedöms relevanta och kan bidra till att fler barn får rätt insatser i tid. Kommuner har exempelvis börjat anlita ordningsvakter i ökad omfattning i ett trygghetskapande och brottsförebyggande syfte vilket innebär att deras uppdrag fullgörs på platser där barn och unga ofta vistas. Detta medför att ordningsvakter i allt större utsträckning kan få kännedom om sådant som bör komma till en socialnämnds kännedom. Av promemorian går det inte att utläsa hur behovet av kunskap kring barn som far illa

hos dessa yrkeskategorier ser ut, samt hur det skulle kunna tillgodoses, vilket förvaltningen anser behöver utredas närmre. Socialnämnderna står idag inför stora utmaningar att klara av myndighetsutövningen och därtill arbeta uppsökande och förebyggande, vilket innefattar att utbilda anmälningsskyldiga. Promemorian bedömer att det åligger varje huvudman att tillgodose nya rutiner och säkerställa arbetssätt för att tillämpa den nya bestämmelsen. Socialnämnderna blir i detta en naturlig instans att vända sig till för information om tillvägagångsätt, konsultation och samverkan, vilket välkomnas men det är viktigt att socialnämnderna ges förutsättningar och resurser att tidsmässigt klara av uppgiften, vilket inte beaktas i promemorian. När fler omfattas av anmälningsskyldigheten kommer även fler anmälningar inkomma. Utredningen uppger att detta kommer att öka behovet av personal inom socialnämnderna och att förslaget kräver resursförstärkning, vilket är nödvändigt att räkna på innan lagförslaget antas.

Att socialnämnderna återkopplar på inkommen oro är viktigt både utifrån ett rättssäkerhetsperspektiv för barnen och utifrån ett samverkansperspektiv. Att återkoppling ska ske skriftligt skulle också tydliggöra vilken information en återkoppling består av. Automatiserad återkoppling vid beslutsfattande är också något förvaltningen ställer sig positiv till då det förväntas bidra till mindre administration för socialsekreterarna samt öka tilliten till socialtjänsten. Tidsfristen på återkoppling inom 14 dagar som promemorian föreslår, är dock inte förenat med hur socialsekreterares arbetssituation ser ut idag då beslut om att inleda utredning eller inte inleda utredning ska ske inom 14 dagar efter att anmälan inkommit. Förvaltningen föreslår därför att återkoppling ska ske senast en vecka efter sådant beslut har fattats, det vill säga inom 21 dagar.

Promemorian föreslår vidare att en socialnämnd vid en utredning om den behöver ingripa till ett barns skydd eller stöd ska inhämta uppgifter ur misstanke- och belastningsregistren avseende barnet samt närstående till barn som är över 15 år och som barnet bor tillsammans med, om det bedöms behövt. Detta genom att få ta del av uppgifterna via Polismyndigheten elektroniskt. Endast de uppgifter ur misstanke- och belastningsregistren som är relevanta för en socialnämnds bedömning av barnets behov av skydd eller stöd bör redovisas i den skriftliga utredningen. Förvaltningen delar promemorians bedömning om att begära ut uppgifter från misstanke- och belastningsregistret vid behov för att ingripa till ett barns skydd och stöd kan vara nödvändigt, men det innebär inte att det ska ske per automatik varje gång en utredning inleds. Förvaltningen anser att det ska föregås av en individuell bedömning i det enskilda fallet. Detta då det inleds flera utredningar vid en socialnämnd som inte handlar om att förebygga brott. Det kan

exempelvis handla om ansökningar, vilket inte föranleder ett behov av att inhämta sådan integritetskänslig information.

Dock anser förvaltningen att det är ett positivt verktyg för socialnämnden att använda sig av när en utredning inleds om det bedöms nödvändigt för att skapa en helhetsbild för att kunna tillgodose det stöd och skydd ett barn behöver. Förvaltningen anser dock att tidsfristen som anges i promemorian om en tidsåtgång för att genomföra en förhandsbedömning på en timme respektive 25-30 timmar för en utredning inte heller är förenat med hur förutsättningarna ser ut i socialtjänsten, och promemorian beaktar inte heller tidsåtgången denna administration skulle medföra för Socialtjänsten.

Utredningen föreslår författningsförslag som ska möjliggöra informationsutbyte för socialnämnderna när ett barn riskerar att utsättas för eller utsätta någon annan för brottslig verksamhet, vilket förvaltningen ställer sig positiv till. Då det inte alltid är känt för socialnämnderna vilken den nya bosättningskommunen eller vistelsekommun är eller ens aktualitet inom samma kommun, välkomnar förvaltningen förslag på hur informationsutbytet ska kunna fungera i praktiken.

Utredningen föreslår också att det alltid ska skapas en barnakt för att göra anmälningarna sökbara, vilket förvaltningen är positiv till då det stärker rättssäkerheten för barnen genom att socialtjänsten enkelt får tillgång till historiken och med ny inkommen information kan skapa sig en helhetsbild av barnets situation. Även om barnet/den unga då registreras är det bara barnet, den unga och vårdnadshavaren (och socialtjänsten) som kan ta del av informationen.

I Stockholms stad används begreppet barnakt för de personakter som av rättssäkerhetsskäl ska bevaras. Dessa akter som syftar till att säkerställa barns skydd och rättigheter, kopplat till faderskap/föräldraskap, familjehemsplaceringar och adoptioner. Dessa har således en annan gallringsfrist än de som föreslås i promemorian. Det blir viktigt att förtydliga begrepp för att inte riskera missförstånd och felaktig hantering.

Det kommer bli viktigt för staden att tydliggöra om en ny akt skapas efter 18-årsdagen eller ska handlingar läggas till samma personakt, för att säkerställa att verksamheterna skiljer dessa utredningar och ärenden åt.

Socialnämnderna i Stockholms stad levererar idag handlingar i barnakter till arkivmyndigheten när barnet har fyllt 23 år. I promemorian föreslås det att handlingar i barnakter bör levereras till arkivmyndigheten redan när barnet fyllt 18 år. Som promemorian beskriver så övergår arkivansvaret från socialnämnden till

arkivmyndigheten när leveransen sker. Det innebär att handläggare inom socialtjänsten behöver begära ut handlingar i barnakter från arkivmyndigheten om de skulle ha behov av dem senare, när det vuxna barnet fortsatt är aktuell inom socialtjänsten.

Socialtjänsten är redan hårt belastad och för att handläggningen av ärenden inte ska ta ännu längre tid än nödvändigt för att handlingar från barnakter ska begäras ut från arkivmyndigheten, så föreslår vi en rekommendation om att leveransen till arkivmyndigheten bör ske när barnet har fyllt 23 år.

Barnets rätt att, på ett erforderligt underlag, få bedömt vad som är hans eller hennes bästa i frågor om vårdnad, boende eller umgänge är fundamental för att regleringen om barnets bästa i FB respektive lagen (2018:1197) om Förenta nationernas konvention om barnets rättigheter ska uppfyllas. Denna rätt är så stark att en parts rätt till insyn i ett mål eller ärende i vissa fall bör begränsas, vilket förvaltningen instämmer med. Så är fallet om sekretess gäller för en uppgift om var barnet har sin hemvist eller annars befinner sig, och att utlämnandet av uppgifter medför att de sekretesskyddade uppgifterna röjs och barnet eller någon barnet bor med därmed riskerar att bli utsatt, måste kunna begränsas.

Sammanfattningsvis kommer promemorians författningsförslag till viss del inskränka på det kommunala självstyret, men det bedöms vara nödvändigt och proportionerligt med hänsyn till behovet av att skydda barn som far illa eller riskerar att fara illa. Vikten av att stärka skyddet för barn och att socialnämnderna får samtliga relevanta verktyg som kan bidra till att barn inte far illa bedöms väga över den inskränkning som nu nämnda förslag innebär i det kommunala självstyret. Förvaltningen saknar dock estimerade kostnader för kommunerna avseende personalresurser för den utökade administrationen, för implementeringen av nya arbetssätt samt utbildning som de angivna förslagen kommer att resultera i.

Förvaltningen föreslår att socialnämnden godkänner tjänsteutlåtandet som svar på kommunstyrelsens remiss av Promemorian – Fler verktyg i Socialtjänsternas arbete för att förebygga brott och stärka skyddet för barn DS 2023:15.

Veronica Wolgast Carstorp
Socialdirektör
Socialförvaltningen

Lina Blombergsson
Avdelningschef
Socialförvaltningen

Bilaga

1. Remiss av Promemorian - Fler verktyg i socialtjänsternas arbete för att förebygga brott och stärka skyddet för barn DS 2023:15.

Attesterat av

Detta dokument har godkänts digitalt av följande personer:

Namn	Datum
Veronica Wolgast Carstorp, Socialdirektör	2023-09-14
Lina Blombergsson, Avdelningschef	2023-09-13